

ΑΙΩΝΙΑ ΕΠΑΝΟΔΟΣ

Μὲ τ' ἀσθενικὰ φτερὰ τῆς μνήμης
— ἀνώφελον τῶν Θεῶν δῶρον
ᾶς τοῦ γήρατος τὴν ἀνημπορίαν —
περαστικὸς τῆς γῆς διαβάτης
γυρνᾷ σὲ χρόνια περασμένα
κι' ὦ φρόνη !

Μικρὸς τὰ ὅσα ἠγάπησε
κι' ὅλα ὅσα νέος ἔπλασε χρυσόνειρα
κι' ἠδραῖσις ἠ πολυσχιδῆς ἠ ἀνδρική
κι' ὅλα ὅσα πλάστης ἔπλασε
γιὰ μὲ τὴ δύναμη τοῦ νοῦ,
γιὰ τῆς καρδιάς τὴ φλόγα,
γιὰ μὲ τ' ἀτσάλι τοῦ χεριοῦ,
συντριμμία θλιβερά κι' ἕνας καπνὸς
καὶ μιᾶς φωτιᾶς ἀποκαΐδια !

Συντριμμία θλιβερά ! μὰ μέσα τους
σὰν κάτι νὰ ξυπνᾷ κι' ἀργοσαλεύει
καινούργιος κόσμος λὲς καὶ πιάνεται
μὲ τὶς ψυχὲς τους κι' ἀναδεύει.

Τὸ νοιώθει ὁ γέρος· κι' ὡς τ' ἀστὲρι του
νὰ σβύση γέρνει πρὸς τὴ δύση,
χαμογελᾷ ᾶς τῆς νειότης τὴν ἀνατολή
ποὺ μὲ σπουδὴ πολλή
ᾶς τ' ἀχνάρια του θαρθῆ νὰ κτίση.

ΠΕΤΡΟΣ ΜΑΓΝΗΣ